

Sara Rossi

Oz (Trilogie), 2001

Trilogie věnovaná hazardním hrám je zasazena do mýtické Barbárie. Z magického světa malého elfa a jeho kostek se pohled umělce přesouvá do pozemštějšího světa hráčských doupat, v nichž věvodí karty a „morra“ (lidová hra s prsty a čísly). Scénáře z reálného života jsou prochnuty fantastičnem, jež přenáší postavy do téměř snové dimenze.

Sara Rossi

Oz (Trilogy), 2001

The mythical land of Barbagia provides the background to a trilogy focusing on gambling. The observing eye of the artist moves from a magic universe of a little elf and his dice to the less spiritual world of gambling dens dominated by cards and the morra game. Real life screenplays maintain a fantastic element that transport the characters to an almost dreamy dimension.

Antonio Rovaldi

Care Signore (Vážené dámy), 2003
courtesy galerie Alessandro de March
v Miláně

Inspirovaný typickými květovanými šaty, které nosí starší ženy, obnovuje umělec neobvyklou barevnou strukturu, jež se pomalu a postupně vytrácí do čistě abstraktních prvků až tvoří podstatu krajiny téměř impresionistického rázu. Ke konci všeho už jen ruka zastíňuje oči, aby je v očekávání bělostí chránila před veškerou tou barevností.

Antonio Rovaldi

Care Signore (Dear Ladies), 2003
courtesy of Alessandro de March gallery, Milan

Inspired by the typical floral-design clothes worn by elderly women, the artist restores an extraordinary chromatic texture that keeps fading away and blurring into purely abstract elements until it constitutes the essence of an almost impressionistic landscape. At the end, there is only a hand to protect the eyes from so many colours, awaiting the non-colour white.

Marinella Senatore

I take you back to the star
(Vezmu Tě zpět ke hvězdám), 2003
courtesy galerie T293 v Neapoli

Jednoduchý příběh muže trpícího vážnou patologickou poruchou je pouhou záminkou poskytující možnost zkoumat samotu a duševní nepohodu, která jej provází. Příběh zbařený jakékoliv rétoriky je záměrně podán pomocí několika jazykových registrů a využívá různé techniky režie a střihu.

Marinella Senatore

I take you back to the star, 2003
courtesy of T293 gallery, Naples

A simple story of a man suffering from a serious pathology is nothing but a pretext for an exploration of the solitude and mental discomfort that affect him; an account without any rhetoric is told by means of a number of linguistic registers and with the use of different directing and cutting techniques.

OUR PERSONAL VISION MLADÉ ITALSKÉ VIDEO UMĚNÍ V PRAZE

Our Personal Vision (Náš osobní pohled) se snaží objasnit situaci na scéně italského video umění posledních let po prvních a nadšených průzkumných pokusech spjatých se 70. lety a po ještě nezralém experimentování let osmdesátých, a to prostřednictvím děl čtrnácti mladých umělců, kteří na sebe v posledních letech upozornili zralým hledáním a ovládnutím jazyka. Za poslední desetiletí video díla postupně „odhodila“ prvky protestu a kritiky vůči systému tout court a angažované poselství zvoucí do sociálního, politického či kulturního boje bylo částečně nahrazeno osobním vyprávěním faktů nebo – lépe řečeno – některých faktů, jež poznamenávají individuální životní zkušenost. To, co v současné době spojuje mnohé italské umělce (mnohdy náležející ke stejné generaci), je neustálé hledání a vyjadřování vlastního pohledu na věci, který často vychází z nového vnímání vlastní minulosti či Historie chápané všeobecně a současně i individuálně nebo jednoduše z vymítání posedlostí sestávajících z ironie a uvědomlostí.

Our Personal Vision si klade za cíl nabídnout evropskému publiku výběr děl zhotovených v posledních třech letech jednak osobnostmi se jménem na italské umělecké scéně již zavedeným a jednak umělci začínajícími. Jedná se o díla, která částečně obnovují pohled na osobní svět sestávající z individuálních mikrokosmů, malých či velkých tragédií, vášní i utkvělých představ. Svět, jak jej vidí oči Italů toulajících se po světě, který právě proto je – jakkoliv částečně univerzální – jedinečný a odlišný od všeho ostatního.

Paola Capata

OUR PERSONAL VISION YOUNG ITALIAN VIDEO ART IN PRAGUE

Our Personal Vision is a group exhibition of fourteen young artists from across Italy, curated by Paola Capata. This exhibition organized especially for FUTURA seeks to update the Italian video art scene over the last decade following the enthusiastic beginnings of the 1970's and the growing experimentalism of the 1980's. In the last decade video art has gradually rid itself of elements of criticism of the system and the message of a social, political or cultural struggle has been replaced by a personal account of facts or, rather, some facts which leave their marks on individual life experience. What currently unites a number of Italian artists is the constant search for an expression of their own vision of things, which often takes its origin from a reinterpretation of their own past or the past in general, understood as universal and simultaneously specific, or more simply from an exorcism of obsessions made of irony and awareness.

Our Personal Vision intends to offer the European audience a selection of works produced in the course of the last three years by already established representatives of the Italian art world as well as emerging artists.

These works of art partly restore a view of a personal universe made up of individual microcosms, minute or great tragedies, passions and manias. A universe as seen by Italian eyes that have wandered the world, yet that is exactly why this particular view though partially universal is unique and different from all others.

Paola Capata

OPENING: 14 January 2004, from 6 pm to 10 pm
FUTURA, Holečkova 49, 150 00, Prague 5 CZ;
info@futuraprojekt.com www.futuraprojekt.com
tel. +420-251 511 804

15 January 2004-29 February 2004

FUTURA
centrum současného umění
centre for contemporary art + events

OUR PERSONAL VISION

Young Italian video art in Prague curated by Paola Capata

ELISABETTA BENASSI
BIANCO – VALENTE
PAOLO CHIASERA
SARAH CIRACÍ
RÄ DI MARTINO
STEFANIA GALEGATI
ANDREA MELLONI
O. MOCELLIN – N. PELLEGRINI
CATERINA NOTTE
SARA ROSSI
ANTONIO ROVALDI
MARINELLA SENATORE

Elisabetta Benassi

You'll never walk alone
(Nikdy se nebudeš procházet sám), 2000
V tomto jemném a poetickém video snímku alter ego umělce s ironickým jménem Bettagal hraje poslední, fantastický fotbalový zápas s Pierem Paolem Pasolinim, jedním z nejvýznamnějších představitelů italské literatury 20. století, jenž byl v roce 1975 zavražděn. Živé a křiklavé barvy období, v němž žila postava spisovatele, jakoby zbavovaly patiny a navracely mu život.

Elisabetta Benassi

You'll never walk alone, 2000
In this refined and poetic video, the alter ego of the artist with the ironic name of Bettagal plays a last fantastic football match with Pier Paolo Pasolini, one of the most significant representatives of 20th century Italian literature who was assassinated in 1975. Vivid and loud colours seem to polish off the writer's patina and bring him back to life.

Bianco-Valente

Uneuclidean Pattern
(Neeuklidovský vzorec), 2003
Jak tvrdí samotní umělci všechny přírodní procesy jsou cyklické a vychází z času. Taková je nejméně nákladná a neúčinnější cesta k nesmrtelnosti, kterou příroda za milion let evoluce objevila. V této poslední video práci se obilné klasy nekonečně se opakujícím pohybem vlní ve větru, zatímco posměšené barvy vibrují na pozadí elektronicky zkreslených zvuků.

Bianco-Valente

Uneuclidean Pattern, 2003
As the artists themselves claim: all natural processes are cyclical and based on time. This is the least lavish and most efficient way to the immortality that nature has found in millions of years of evolution. In this last video work wheat spikes bow to the wind in a perpetual movement while altered colours vibrate to the sound of electronic distortions.

Paolo Chiasera

Ventesimo Livello
(Dvacátá úroveň), 2001
Tento video snímek, natočený v Berlíně ve starém věžáku z období socialismu, si za využití vertikality architektonické konstrukce vytváří vzestupný, synkopický rytmus, který poukazuje na kruhovou prostorovost a dočasnost. Odkaz na historii umění (Velasquez), téměř jakési zjevení v estetice příznačné pro videohry, představuje „prvek útěku uvnitř samotné práce“. (P.Chiasera)

Paolo Chiasera

Ventesimo Livello (Twentieth Level), 2001
Shot in Berlin in an old skyscraper from the socialist era, the video makes use of the verticality of the architectural structure by generating an ascending syncopated rhythm which is an allusion to a circular spatiality and temporality. A reference to art history (Velasquez), almost a sort of apparition within aesthetics typical rather for videogames, representing „an element of escape inside the work itself“. (P.Chiasera)

Sarah Ciraci

Celestial Threshers, 2.0
(Nebeské mlátičky), 2001
V této černobílé videoanimaci načrtává kosmická loď, jež se z čista jasna odněkud zjeví, podivné symboly na opuštěnou krajinu. Událost sleduje človíček s vlasy ostríhanými do tvaru hvězdy. Je to slavný Marcel Duchamp, který poselství mimozemské bytosti využít k realizaci svého díla Grand Verre.

Sarah Ciraci

Celestial Threshers, 2.0, 2001
In this work of black and white video animation, a spaceship, which comes out of the blue, is drawing strange symbols on a desolate landscape. Observing the whole thing, a little man with the image of a star shaved on his head. It is the famous Marcel Duchamp who will use the message left by an alien creature to produce his Grand Verre.

Rä di Martino

Bez názvu (rambo), 2003
courtesy galerie MONITOR v Římě
V poetice mladého umělce napadá absurdita i klasické symboly americké kinematografie: autor předkládá verzi Rambo 20. let, v níž se mýtický představitel amerického způsobu života potýká s celou sérií nezdařených pokusů o záchranu. Skutečná a pravá oslava antihrdinství.

Rä di Martino

untitled (rambo), 2003
courtesy of MONITOR gallery, Rome
In the poetics of this young artist, the absurd eats even into the icons of American cinema: this is a 1920s version of Rambo in which the mythical representative of the American way of life is caught up in a series of failing rescue attempts. A real hymn to antiheroism.

Stefania Galeati

Walk in paradise (Procházka v ráji), 2002
courtesy galerie Massimo De Carlo v Miláně
Video o partyzánském boji, vzpomínkách a znovu nalezeném čase. Edda a Garibaldi, kteří od sebe byli odděleni téměř půl století, se znovu potkají – jejich pohledy jsou výmluvnější než slova – zatančí si a nakonec se milují. Neobvyklá a téměř šokující nahota těl staré protagonisty osvobodí ze stavu historiografické nehybnosti a tak z nich učiní hmatatelné součásti reálného života.

Stefania Galeati

Walk in paradise, 2002
courtesy of Massimo De Carlo Gallery, Milan
A video about the Resistance, memory and retrieved time. Edda and Garibaldi, separated for almost half a century, meet once again – looks matter more than words – they dance and in the end make love. The unusual and almost shocking nudity of their bodies redeems the elderly protagonists from their condition of a historiographic immobility in order to make them tangible elements of real life.

Andrea Melloni

Cubide Amellare, #1 impact trilogy
(Cubide Amellare, trilogie účinků č.1), 2003
Umělec rozvíjí skutečnou „ságu“ tvorečků krychlového tvaru, které sám vytvořil na základě znalostí odborníka na bonsaie v jeho laboratoři. Krychlové spory prastarého původu poté zamoří středověké trzve, velkoměstské parky a tunely, když unikají před obávaným sprejem na hubení krychlí.

Andrea Melloni

Cubide Amellare, #1 impact trilogy, 2003
The artist unfolds a real „saga“ of small cubiform beings of his own creation, produced thanks to the wisdom and skills of a bonsai master in his laboratory. Cubic spores of an ancient origin then infest medieval forts, metropolitan parks and tunnels while hunted by a fearful spray cube-killer.

Otonella Mocellin-Nicola Pellegrini

Il carbone sotto la pelle
(Uhlí pod kůží), 2003
Naprostou černí pokrývající celou obrazovku přerušují pouze rychle se objevující bílé nápisy. Jsou to přepisy dvou životních příběhů italského horníka, jenž emigroval do Belgie, a jeho ženy, vyprávěné hlasy obou autorů. Jednoduchý a zároveň drsný video snímek, který pouhou silou reality člověka zasáhne jako rána do břicha.

Otonella Mocellin-Nicola Pellegrini

Il carbone sotto la pelle
(Coal under the skin), 2003
A total blackness of the screen is broken only by quickly appearing white signs. They are transcriptions of two life stories of an Italian miner (who emigrated to Belgium) and his wife, told through the voices of the two artists. A video which is simple and harsh at the same time, hitting us with the mere strength of reality like a punch in the stomach.

Caterina Notte

Pangea Trilogy (Trilogie Pangea), 2003
courtesy galerie MONITOR v Římě
V trilogii video prací, které se snaží prozkoumat pouta spojující člověka s přírodou, se stařík osvobodí od svého vědění tak, že jej navždy pohřbí do země, z níž čerpají jiné formy poznání dětí, aby nakonec narazil na chlapce, jenž je najednou – jakoby probuzený ze sna – katapultován do dimenze, kterou nechápe a která mu možná už není nakloněna.

Caterina Notte

Pangea Trilogy, 2003
courtesy of MONITOR gallery, Roma
In a video trilogy, which intends to explore bonds between man and nature, an old man frees himself of his knowledge by burying it forever in the earth, from which children draw other forms of knowing. In the end, the children come across a boy who – as if woken up from a dream – finds himself catapulted to a dimension that he does not understand and that has perhaps already become hostile towards him.